

מ"ת 28760/05/15 - מדינת ישראל נגד ערן מלכה, רונאל פישר

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 28760-05-15 מדינת ישראל נ' מלכה(עציר) ואח'
תיק חיצוני:

בפני כב' השופט כרמי מוסק
המבקשת מדינת ישראל
באמצעות ב"כ עו"ד קרן אלטמן ועו"ד ליאורה נהון
נגד המשיבים
1. ערן מלכה (עציר)
באמצעות ב"כ עו"ד עופר ברטל ועו"ד עדי כרמלי
2. רונאל פישר (עציר)
באמצעות ב"כ עו"ד פרופ' רון שפירא ועו"ד ד"ר שפירא-אטינגר

החלטה

1. לפני בקשה להורות על מעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדם בבית המשפט המחוזי בירושלים, זאת לאחר שנגד המשיבים וחמישה נאשמים נוספים הוגש כתב אישום המייחס למשיבים 12 אישומים שונים, כפי שיפורט בהמשך.

2. במסגרת הבקשה טוענת המבקשת כי בידיה ראיות לכאורה להוכחת אשמת המשיבים בעבירות שיוחסו להם, כאשר עבירות אלו כוללות מספר עבירות של נטילת שוחד, מספר עבירות של שיבוש מהלכי משפט, מספר עבירות של גילוי והפרת חובה, מספר עבירות של מרמה והפרת אמונים, מספר עבירות של קבלת דבר במרמה, מספר עבירות של הוצאת מסמך ממשמורת, מספר עבירות של קבלת נכסים שהושגו בפשע ועבירות הלבנת הון.

3. בהמשך הבקשה מתייחסת המבקשת באופן כללי לראיות שבתיק החקירה. היא מזכירה הודעת עדת מדינה המפלילה את המשיבים במיוחד להם, כאשר העדה שימשה כמזכירה במשרדו של המשיב 2 וכעוזרתו האישית. מהודעה זו עולה, כי הייתה נהוגה שיטה אצל המשיבים לפיה סוכם שהמשיב 1, שהיה קצין משטרה והיה אמון על חקירות רבות ורגישות, יעביר למשיב 2, שהיה אותה עת עורך דין, באופן ישיר או באמצעות עדת המדינה, חומרים הנוגעים לעבודתו במשטרה, הכוללים בין היתר מידע מחקירות סמויות וגלויות של יחידות שונות במשטרה, שלמשיב 1 הייתה גישה אליו מתוקף תפקידו. כמו כן, יעביר למשיב 2 מידע מודיעיני, נוסחי שאלות מתוך חקירות עתידיות, התראה לגבי מעצרים צפויים והתראה לגבי מועדים בהם חקירה סמויה הופכת לגלויה וחומרי חקירה נוספים. בהמשך נטען, כי המשיב 1 היה

נוהג להעביר מידע זה למשיב 2 והוא סחר בו מול הגורמים הקשורים לחקירות נשוא המידע, תוך שהוא יוצר בפניהם מצג בדבר יכולתו לסייע להם, להשפיע על החקירה באמצעות קשריו עם גורמי פנים במשטרה, בדרך כלל בעבור בצע כסף.

4. המבקשת מדגישה, כי בנוסף לעדות עדת המדינה, המשיב 1 מודה במסגרת ההודאות שמסר הלכה למעשה בעיקר העבירות המיוחסות לו ולמשיב 2. המשיב 1 מסר גרסה מפורטת לגבי החשדות. המבקשת טוענת, כי בנוסף בתיק החקירה ישנן עדויות רבות נוספות התומכות באמור בכתב האישום. מדובר בעדויות של מעורבים נוספים וראיות חפציות הכוללות בין היתר מחקרי תקשורת והודעות "וואטסאפ".

5. באשר לעילות המעצר נטען, כי קמה עילת מעצר הנובעת מהמסוכנות הנשקפת מהמשיבים וכן עקב החשש לשיבוש מהלכי המשפט. המבקשת טוענת, כי במקרה זה, לאור העובדות והראיות לכאורה, עילת המסוכנות והחשש לשיבוש הליכי החקירה אחוזות זו בזו ונובעות האחת מרעותה.

6. לטעמה של המבקשת, התנהלות המשיב 1, שמסר מידע רגיש כאמור למשיב 2, כאשר המשיב 2 עשה שימוש במידע זה ומנצל את מעמדו כעורך דין וכאדם מוכר בעל קשרים, מלמדת על המסוכנות הרבה הטמונה במעשי השניים, מה עוד שהשניים פעלו כאיש אחד ובתחכום רב לשבש חקירות משטרה רגישות באופן סדרתי, תוך הוצאת מידע על אודות חשודים במהלך חקירות סמויות. פעולות אלו הביאו בפועל לשיבוש חקירות. יתר על כן, השניים פעלו יחדיו לשבש את החקירה שהתנהלה בעניינם והצליחו לעשות כן במשך חודשים ארוכים.

7. המבקשת טוענת, כי הדברים מלמדים על כך שהשניים הם חסרי מעצורים, חסרי גבולות, נטולי מורא ועכבות מוסריות, כאשר הם ניצלו את מעמדם לצורך התעשרות כלכלית וקבלת שוחד מאחרים.

8. המבקשת טוענת כי קיים יסוד סביר לחשד, שהמשיבים חולקים ביניהם סודות נוספים מעבר לאלה שנחשפו בחקירה, וקיים חשד כי אלה יודלפו במידה שהמשיבים ישוחררו ממעצרם. עוד סבורה המבקשת, כי נוכח ההליך המשפטי הצפוי, והענישה הצפויה למשיבים במידה שיורשעו, קם החשש כי במידה שהמשיבים ישוחררו ממעצרם, הם יפעלו באופן בלתי חוקי להיחלץ ממצבם וכך גם הנטל הכלכלי המוטל עליהם עתה עקב ניהול המשפט מעלה חשש כי המשיבים יפעלו באופן בלתי חוקי לסחור במידע רגיש המצוי ברשותם מול גורמים עברייניים. בהקשר זה מדגישה המבקשת, כי יש לראות במשיבים כגוף אחד שיפעל לקדם את מטרותיו כפי שעשה בעבר, ועל כן, לטעמה של המבקשת, לא ניתן ליתן אמון כלשהו במשיבים לצורך בחינת שחרורם לחלופת מעצר, וכי תכלית המעצר בעניינם של המשיבים תושג רק על ידי מעצרם מאחורי סורג וברית, כל זאת כדי להבטיח את הציבור מפניהם.

9. המבקשת גם טוענת, כי יש חשש שהמשיבים ינסו להשפיע על עדת המדינה שאמורה להעיד כנגדם.

10. בדיון שהתקיים ביום 14.5.15 חזרה באת כוח המבקשת על עיקרי הדברים.

11. בא כוח המשיב 1 טען כי בהמשך הדרך יעלה טענה הנוגעת לחוסר סמכותו המקומית של בית משפט זה לדון בעניינו של המשיב, אולם ביקש שלא להקדים את המאוחר. באשר לראיות לכאורה, טען כבר בשלב זה כי לצורך הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים יודה המשיב 1 בקיומן של ראיות לכאורה לאמור בכתב האישום. יחד עם זאת טען, כי המשיב 1 חולק על כך שמידע מודיעיני הועבר על ידו לגורם אחר, אלא אך ורק מידע חקירתי. לפיכך טען בא כוח המשיב 1, כי אין מקום לעצור את המשיב 1 עד תום ההליכים, אלא לשחררו לחלופת מעצר, שכן חומרת העבירות אינה מהווה עילת מעצר, ובפרט לאחר שהדברים נחשפו שכן לא טמון יותר סיכון במשיב 1. בא כוח המשיב 1 סבר, כי ראוי שבדיון הבא יורחב הטיעון בעניין זה ותוצג חלופת מעצר, כאשר סבר שלאור נסיבותיו של המשיב, אין צורך בתסקיר שירות המבחן.

12. בא כוח המשיב 2 טען, כי בשלב זה הוא אינו מסכים לקיומן של ראיות לכאורה לאמור בכתב האישום, אך יחד עם זאת הוא מבקש כבר עתה לטעון לעניין עילת המעצר וכן לעניין החלופה, כאשר לצורך הטיעון בלבד הוא יוצא מנקודת הנחה כי אכן קיימות ראיות לכאורה לאמור בכתב האישום.

13. באשר לעילת המעצר טען בא כוח המשיב 2 כדלקמן:

- א. מעולם המשיב 2 לא אגר אצלו חומר מודיעיני ולא נחשף לכך. כך גם לא נחשף לסוכנים ואין בידו כיום חומר נוסף כלשהו.
- ב. אין מקום לטענה כי המשיבים חד המה, וגם אם נטען שהם ביצעו עבירות בצוותא, אין זה אומר שכל המידע שקיים במוחו של האחד קיים גם אצל השני.
- ג. לעומת המשיב 1, שהוא עובד ציבור ואיש משטרה, משיב 2 הוא אדם פרטי, לא היה מעורה בתחום המודיעין במשטרת ישראל.
- ד. מהתנהלות המבקשת כלפי המשיב 2 בעבר עולה כי לא קיים חשש אמיתי שהוא ימלט מהדין, שכן תחילת החקירה הייתה לפני כ-10 חודשים והוא מעולם לא התבקש להפקיד דרכון ולא הוגבל לצאת מן הארץ.
- ה. מדובר בפרשיות בכתב האישום שחלקן ישנות, דבר המפחית מעוצמת המסוכנות.
- ו. כל החשדות המיוחסים למשיב 2 ידועים לציבור עקב פרסומם בתקשורת, המשיב 2 אינו עוד עורך דין, ועל כן לא קיים כיום חשש שהוא יסחר במידע כלשהו.
- ז. באשר לעילת השיבוש, אין כל חשש העולה מחומר הראיות כי המשיב 2 ישבש כיום את החקירה. בהקשר זה יש להבחין בין הנטען בכתב האישום כי בעבר שיבש המשיב מהלכי משפט או חקירות, לבין חשש כזה לצורך בקשת מעצר עד תום ההליכים, כי המשיב ישבש מהלכי משפט או חקירות בעתיד.
- ח. בעבר בפרשיות דומות של שוחד לא התבקש מעצר עד תום ההליכים ואין לחרוג בעניין זה כלפי

המשיב 2.

ט. המיוחס למשיב 2 באישום 12 אינו מגלה עבירה בכך שסירב למסור את הקוד של מכשיר הטלפון הנייד שלו, ומכל מקום האמור באישום 12 אינו מעלה חשש כי המשיב 2 ישבש כיום מהלכי משפט.

י. לא קיים חשש אמיתי שהמשיב ימלט מהארץ שהרי הוא יכול היה לעשות כן מזמן, במשך תקופה ארוכה, והעובדה כי לא עשה כך מלמדת שאין כל חשש אמיתי בעניינו.

יא. אין חשש שהמשיב 2 ישבש את עדות עדת המדינה, שהרי זו מסרה הודעה מפורטת ואין כיום אפשרות לשבש או להשפיע על עדותה.

יב. באשר לעבירת השוחד, אין מדובר באדם ששיחד אנשים רבים, אלא מדובר במשיב 1 בלבד שנטען כי קיבל שוחד מהמשיב 2. בהקשר זה טוען המשיב 2 כי משיב 1 הוא זה שהפעילו ולא ההפך.

יג. יש להביא בחשבון את תקופת המעצר הארוכה בה שוהה המשיב ותנאי המעצר הקשים, דבר שיש בו כשלעצמו להפחית מעוצמת המסוכנות.

14. במהלך הדיון הציג בא כוח המשיב 2 חלופת מעצר, הכוללת מעצר בית מלא בבית חמותו של המשיב, שנמצאה באולם בית המשפט, כאשר היא תתחייב לנתק את הטלפון הקווי בביתה, לשהות באופן רצוף עם המשיב. הודגש כי אין לחמותו של המשיב 2 עבר פלילי והיא אישה נורמטיבית מכל בחינה. בנוסף הוצעו שלושה מפקחים חלופיים בשעה שחמותו של המשיב תיאלץ לצאת מביתה, והם: הגב' לירון כהן, שהייתה בעבר קפטן נבחרת ישראל בכדורסל, מר אייל זינגר, לשעבר מנכ"ל חברת הביטוח איילון וכיום איש עסקים, ומר תומר בודהנה, שאף הוא התחייב להשגיח על המשיב.

15. גם המשיב 2 ביקש לומר מספר דברים וברשות בית המשפט עשה כן. ניכר היה בדבריו כי המעצר מקשה עליו, ולדבריו, לא ראוי שהמבקשת תנהג בו כפי שהיא עושה. לטעמו, הוא עשה עבירות כלכליות, עבירות שאין בהן קורבן שאפשר לאחוז בו, וכי הקורבן היחיד הם משפחתו. לטענתו, אין אצלו יותר מידע וכל הדבר נאמר כדי להגזים וליצור כותרות בעיתון. המשיב 2 הדגיש כי הוא שוהה במעצר 33 יום, הדבר המקשה עליו מאוד, לאור התנאים בהם הוא שוהה.

16. ראוי להזכיר כי כתב האישום כולל 12 אישומים נגד המשיבים ואחרים. שמונה אישומים עוסקים בפרשיות ששיטת הפעולה בהן הייתה דומה, כאשר מידע הנוגע לחקירות עבר מהמשיב 1 למשיב 2 ונמכר על ידי המשיב 2 תמורת כסף לאנשים שנחקרו או עלו חשדות כנגדם. לפיכך, בפרשיות אלו נטען כלפי המשיבים כי עברו עבירות של גילוי והפרת חובה, מרמה והפרת אמונים, שיבוש מהלכי משפט, הוצאת מסמך ממשמורת כלפי משיב 1 בלבד, וקבלת נכסים שהושגו בפשע כלפי משיב 2 ואחרים. בחלקם של האישומים נוספו עבירות של מתן שוחד, לקיחת שוחד והלבנת הון. יודגש, כי מדובר בסכומי כסף נכבדים, בעבורם נסחר אותו מידע רגיש כאשר לעתים היה מדובר במאות אלפי ₪.

17. עוד נכלל בכתב האישום אישום נוסף בו מפורטות עבירות של מרמה והפרת אמונים וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ואף הוא קשור לחקירה מסוימת שהתנהלה כלפי חשוד מסוים.
18. באישום העשירי המיוחס למשיב 1 בלבד, נטען כי נעברה עבירה של השמדת ראיה, ובאישום האחד עשר נטען כי המשיבים עברו עבירות של שיבוש מהלכי משפט והפרת אמונים ביחס לחקירה משטרתית מסוימת.
19. באישום שנים עשר המיוחס למשיבים וכן לנאשמת נוספת בתיק, מדובר בניסיון לשבש את החקירה, זאת בהקשר לניסיונות חוקרי מח"ש לחדור למכשירים הניידים של המשיבים וכן בנוגע להתכנסות פלילית שנערכה בביתו של המשיב 2 כאשר נשלחה מחמת טעות לבאי כוחה של עדת המדינה החלטת בית המשפט שהתירה לחוקרי מח"ש לעיין בתוכן הטלפונים הניידים. באותה פגישה שהייתה בנוכחות עדת המדינה, המשיבים ונאשמת 3 הועלו תרחישים שונים, הועלתה האפשרות כי עדת המדינה תעזוב את הארץ ועניינים אחרים הקשורים לחקירה, הכל כפי שפורט בכתב האישום, עובדות המובילות למסקנה כי נעברו עבירות של שיבוש מהלכי חקירה ומשפט.
20. לאחר שבחנתי את הדברים, ולאור ההנחה שהניח בא כוח המשיב 2 כי לצורך הדיון בנושאי העילה ובחלופה קיימות ראיות לכאורה לאמור בכתב האישום, אין ספק בעיני כי עילות המסוכנות והחשש לשיבוש מהלכי החקירה קיימות במקרה זה במלוא עוצמתן, והן נלמדות ממעשי המשיבים, שלא בחלו בכל דרך אפשרית לעשות שימוש למטרותיהם בחומרי חקירה רגישים, לפגוע בחקירות רגישות, להעביר מידע לנחקרים, להנחות אותם כיצד להתנהל בחקירות, ובמקרים רבים תוך תמורת בצע כסף בסכומים גבוהים.
21. אין צורך לומר, כי התנהגות זו פוגעת באופן חמור בסדרי שלטון ומשפט, ומקעקעת יסודות איתנים שעה שהציבור סמוך ובטוח כי אלה קיימים אצל רשויות אכיפת החוק והמשפט.
22. מעשיהם של המשיבים, הן לאור עוצמתם והן לאור עשייתם לאורך תקופה, מלמדים על תעוזה רבה, על כך שהמשיבים אינם יראים מרשויות האכיפה ומאימת החוק ואינם חוששים מהליכים משפטיים כלשהם.
23. אומר, כי לטעמי כלל אין מדובר בעבירות כלכליות גרידא, כפי שטענו לפניי בא כוח המשיב 2 והמשיב 2 עצמו, אלא מדובר בעבירות שעניינן פגיעה חמורה ברשויות האכיפה והמשפט בישראל.
24. באשר לעילת השיבוש, סבורני כי גם זו מתקיימת במלוא עוצמתה והדבר נלמד ומוסק מעצם העבירות המיוחסות למשיבים בכתב האישום, לרבות עבירות הנוגעות באופן ישיר לשיבוש הליכי חקירה ומשפט, תוך מתן הנחיות ועצות לאנשים שונים, לנחקרים שונים, הכל כפי שפורט בכתב האישום. כל זה מקים חשש ממשי כי גם עתה עלולים המשיבים לנסות ולשבש מהלכי משפט וחקירה.
25. סופו של דבר, לטעמי קמות עילות מעצר במלוא עוצמתן.

26. יחד עם זאת, מצווה בית המשפט לבחון חלופת מעצר ורק לאחר שתעמוד לפניו התמונה המלאה, ראוי כי יגיע למסקנה הסופית, דהיינו אם קיימת חלופת מעצר ראויה.

27. לאור הנסיבות שתיארתי לעיל, אינני סבור כי ניתן לבחון חלופה כלשהי ביחס לשני המשיבים מבלי שגורם מקצועי ומסומך, האמון על פי חוק, יבחן חלופת מעצר, את הנסיבות האישיות הנוגעות למשיבים, רמת מסוכנותם, ויחווה דעתו בעניינים אלה.

28. לפיכך, ומבלי שהדבר ייראה כהבעת עמדה כלשהי, ומבלי לפתח ציפיות כלשהן אצל המשיבים, אני מורה לשירות המבחן לערוך תסקיר מעצר ביחס לשני המשיבים. שירות המבחן יביע עמדתו, בין היתר, גם לעניין מסוכנות המשיבים, נסיבותיהם האישיות וכן יבחן את חלופות המעצר שתוצגנה לפניו.

29. תסקירי המעצר יוגשו עד ליום 31.5.15 שעה 13:00.

30. נקבע להמשך הדיון ליום 31.5.15 בשעה 14:00.

המשיבים יובאו ממקום מעצרם באמצעות השב"ס.

ניתנה היום, א סיוון תשע"ה, 19 מאי 2015, בנוכחות המשיבים ובאי כוחם וב"כ המשיבה הצדדים.

כרמי מוסק, שופט